

[Chr. Madsen.]

drejede sig om pensionernes størrelse for 85 pct. af folkepensionisterne, der kun har folkepensionen at leve af eller meget små indtægter ved siden af, og de 15 pct., der har indtægter på indtil 9.100 kr. ved siden af folkepensionen. Det er at forenkle problemet, og det er vel ingen skade til, at man fastholder denne problemstilling også ved anden behandling.

Lovforslagets gang gennem udvalget har igen givet til resultat, at man med rette kan have den opfattelse, at det er VK-partierne, der skriver sociallovgivningen i vort land, og at det er den væsentligste årsag til, at vi på dette område er bag efter lande, vi gerne vil sammenlignes med.

Indekskontrakterne — her bestemmelsen om nedslag i folkepensionen for dem, der har tegnet disse kontrakter — har VK-partierne igen benyttet som pressionsmiddel over for regeringen. Det var overraskende for udvalget, da den højtærede socialminister stillede ændringsforslag om, at bestemmelsen om 35 pct.s nedslag blev taget ud af lovforslaget. Den højtærede socialministers motivering var den kendte, at når der kunne skabes bred parlamentarisk enighed om hans lovforslag, ville han gå med til at sløjfe denne vigtige bestemmelse.

Da man i sin tid gennemførte loven om pristalsreguleret alderdomsopsparing, benyttede VK-partierne samme taktik. Dengang skulle ordningen med indekskontrakter gennemføres, for at partierne ville gå med til folkepensionens gennemførelse. Nu skal alle nedslagsregler fjernes for dem, der har tegnet disse kontrakter, som betingelse for at gå med til en beskedent forhøjelse til den langt overvejende del af pensionisterne.

I udvalget har vi fået oplyst, hvor meget indekstillelæget vil koste skatteyderne, når staten fra 1972 skal betale dertil. Det første år bliver det ½ mill. kr., i 1973 3 mill. kr. og i 1974 ca. 6,5 mill. kr. Derefter vil der komme en meget stærk stigning, så at beløbet antagelig vil andrage flere hundrede mill. kr. omkring 1985. Da indekskontrakterne i 1956

blev gennemført, sagde den daværende finansminister — og jeg tror, at den nuværende højtærede finansminister deler hans synspunkter — at indførelse af lempelser, som giver ret til ubeskåret folkepension og udbetaling på indekskontrakter vil blive meget bekostelig for staten og virkningerne ganske uoverskuelige. Trods denne advarsel og trods de beregninger, der foreligger, skal der, hvis lovforslaget gennemføres, foruden fuld folkepension være ret til ubeskåret udbetaling på indekskontrakterne fra 1972. Det vil altså sige, at de af landets skatteydere, der ikke har råd til at tegne kontrakt eller ikke har gjort det, til sin tid skal betale flere hundrede millioner kr. i pristalsregulering hertil. I denne sag er VK-partierne åbenbart ligeglade med landets finanser. Her skal en udgift til en meget lille del af landets befolkning væltes over på alle skatteydere. Denne gang taler VK-partierne ikke om, at lovforslagets gennemførelse skal udskydes, indtil der er skaffet dækning for merudgifterne.

I betænkningen skriver VK-partierne, at det af hensyn til befolkningens retsfølelse og af hensyn til opsparingen i samfundet er af betydning, at reglen om det 35 pct.s nedslag fjernes. Nu har denne regel været gældende, fra loven blev vedtaget. Bankerne gør opmærksom herpå, når der tegnes indekskontrakter, og tegningen er stærkt stigende. Der kan altså ikke være tale om nogen uretfærdig behandling, tværtimod. Når der nu tales om retsfølelse, må det også være i overensstemmelse med en retsopfattelse, at man til eksempel forlanger, at til lægspensionsordningen bliver indeksreguleret. Det er en overenskomstmæssig og lovfæstet alderdomsopsparing i lighed med kontrakterne, og opsparingen over tillægspensionen har en helt anden størrelsesorden end den, der foregår over indekskontrakterne. Det bliver meget interessant at høre VK-partierne indlæg i forhandlingerne, når et sådant lovforslag bliver fremsat.

Vi vil altså ikke medvirke til at ophæve fradragsreglen for indekskontrakterne. Vi